

Horizontes da esperanza: a viaxe dos galegos a América

Dende as verdes terras de Galicia,
co seu ceo de nubes e o seu mar bravo,
Os galegos marcharon na procura dun soño,
levando esperanza e preocupación nos seus corazóns.

En barcos antigos, cruzaban o Atlántico,
deixando atrás montañas, ríos e campos de trigo,
coa mirada fixa nun novo horizonte,
buscando en América o seu destino e o seu norte.

O mar cantaba historias de retos e coraxe,
ondas de incerteza, espuma de dor,
pero nas súas almas ardeu unha chama incesante,
a ansia dun futuro brillante e radiante.

Chegaron a terras de promesas e contrastes,
onde o sol brillaba con brillos vibrantes,
os portos de linguas diversas os recibiron,
un crisol de culturas, esperanzas dispersas.

Con mans callosas e corazón firme,
Os galegos labraron soños en terras fértiles,
Construíron pontes de amor e suor,
tecendo ao lonxe un legado de ardor.

En cada recuncho de América deixaron a súa pegada,
Nas súas voces resoaban ecos da fermosa terra,
Cantaron as súas muñeiras e bailaron de alegría,
Nunca esqueceron a súa Galicia, sempre na súa memoria.

Hoxe, os seus descendentes honran esa viaxe,
Celebran con orgullo a herdanza e o valor,
dos que un día cruzaron o mar bravo,
levando no noso peito a alma dun pobo digno.

A historia dos galegos é un canto sen fin,
unha oda á resistencia, á esperanza sen fin,
unha saga de coraxe que resoa nos ventos,
un poema de amor, soños e sentimentos.

